

Sylwetki artystów śląskich na I Międzynarodowym Festiwalu
Muzyki Współczesnej w Warszawie

Bolesław W o y t o w i c z

Jest jednym z najznakomitszych muzyków polskich doby współczesnej. W historii naszej kultury zdobył poczesne miejsce zarówno jako kompozytor, pianista, pedagog i organizator ruchu muzycznego.

Urodził się w 1899 roku w Dunajowicach na Podolu. W Uniwersytecie Warszawskim studiował matematykę, prawo i filologię. Z zakresu literatury rosyjskiej napisał pracę doktorską. Studia pianistyczne odbył w Wyższej Szkole Muzycznej im. Fr. Chopina w Warszawie pod kierunkiem Aleksandra Michałowskiego. W kompozycji wprowadzała go Nadia Boulanger w Paryżu, u której kształcili się najwybitniejsi muzycy ze wszystkich prawie krajów Europy.

Od 1924 roku rozwija nieprzerwanie działalność muzyczną. Daje niezliczoną ilość koncertów zarówno w Polsce jak też zagranicą - Francji, Austrii, Niemczech, Szwajcarii, Włoszech, Holandii i w krajach nadbałtyckich. W okresie 1924-1939 nauczał w Wyższej Szkole Muzycznej im. Fr. Chopina w Warszawie. Od 1945 roku prowadzi klasę fortepianu i kompozycji Państwowej Wyższej Szkoły Muzycznej w Katowicach. Uczniem jego jest między innymi Wojciech Kilar, wybitnie utalentowany kompozytor młodego pokolenia.

Należy do muzyków bardzo aktywnych i dynamicznych. Interesują go zgoła wszystkie problemy związane z życiem kulturalnym. Jego wkład w dyskusje oraz aktywne życie muzyczne jest zawsze twórczy i wydatny.

Bolesław Woytowicz jest laureatem licznych nagród muzycznych - Państwowej Nagrody Muzycznej za r. 1937, dwóch Nagród Państwowych I stopnia /w 1948 r. za II Symfonię i w 1950 nagroda zespołowa za przygotowanie kandydatów do IV Międzynarodowego Konkursu Chopinowskiego/ i I Nagrody Festiwalu Muzyki Polskiej na kantatę

Prorok /1951/. W ubiegłym roku został odznaczony "Sztandarem Pracy".

Wszystkie niedrukowane utwory przedwojenne Woytowicza zaginęły w powstaniu warszawskim. Z bogatego dorobku powojennego wyliczyć szczególnie należy dwie symfonie, Szkice symfoniczne, Kantata na pochwałę pracy, kantata Prorok, liczne pieśni, utwory fortepianowe, instrumentalne i kameralne. Z tych ostatnich II Kwartet smyczkowy uchodzi dotychczas za najbardziej reprezentacyjne dzieło Bolesława Woytowicza. i obok jego II Symfonii i Kantaty Prorok cenione jest jako jedno z wielkich osiągnięć powojennej muzyki polskiej.

Muzykę Woytowicza cechuje mistrzowska znajomość kompozytorskiego rzemiosła, doskonałość budowy, wielką powysłowość oraz mocna siła uczuciowego wyrazu, który wypływa z rzeczywistej potrzeby twórczej.

Cechy te uwydatniają świetnie II Kwartet smyczkowy, który podczas festiwalu w Warszawie wykona zespół węgierski "Patrii" z Budapesztu a także II Symfonia zwana Warszawską, wstawiona do programu festiwalowego przez orkiestrę Państwowej Filharmonii z Brna. /ad/